

Asszisztensek régen és ma

Milyen út vezet a titkárnőtől az akadémikusig?

Hölgyeim és Uraim! Tisztelettel köszöntöm

**Sáskáné Nadas Ágnes a Menedzserasszisztensek Magyarországi
Egyesületének elnökét,**

Gáspár Ágnes és Neumann Noémi alelnök asszonyokat és

Önöket,

Kedves Vendégek!

A bensőséges ünnepély alkalmából szeretném köszönteni Önöket az Egyesület fennállásának öt éves évfordulóján. Többször találkoztam Önökkel, színvonalas szakmai előadásokat hallottam és megismertem a menedzserasszisztens munkáját ebben a modern világban.

Sajnálom, hogy nincs alkalmam elmondani személyesen a gondolataimat, de Elnök asszony vállalta, hogy ismerteti Önökkel mindazt, amivel köszönteni szerettem volna a kedves vendégeket. Életutam nagyon régen kezdődött.

I.

Még nem voltam 16 éves, amikor elvégeztem kitűnően a Kétéves Irodai Szakiskolát. Ekkor megjelent a bíróságról egy úr és gyors- és gépirót keresett . Tanárain javaslatára engem választott, de amikor megtudta, hogy szeptemberben leszek csak 16 éves, úgy döntött hogy a bíróság büntető tanácsába fogom végezni a munkámat. Ez azt jelentette, hogy az ítéletekből napi 22 oldalt kellett gépelni Underwood írógépen. Amikor befejeztem alá kellett írnom igazolva, hogy ezt én gépeltem, majd egy kolléga nővel össze kellett ismét olvasni, mert nem volt mindegy 5 éves kiszabott börtön helyett véletlenül 6 évet írjak. Ezt is alá kellett írjunk. Nagyon művelt nagytudású bírácnak végeztem a munkámat még arra is vigyáztak, hogy csak olyan ügyeket adjanak át gépelésre, ami ilyen fiatal munkaerő részére még elfogadható. „Legyen lopás, rablás, betörés. Ezt még gépelheti”- mondták.

II.

Amikor betöltöttem a 16. évet, áthelyeztek az Igazságügyi Minisztériumba és rövidesen az egymást váltó miniszterek titkárnöje lettem tíz évig. Itt nagyon sokat tanultam, mert sokféle anyagba, kérelembe volt betekintésem, ügyfeleket fogadtam.

Ami a hivatali öltözködéskultúrát illeti, a hölgyek elegánsan öltöztek a hivatalban, ezért én is sokat adtam az öltözködésre, mindig szerettem a szép, elegáns ruhákat.

Sok telefont kapcsoltam be a miniszterhez, ezért még a telefonba elhangzó közönyt is udvariasan tettem meg. Nagyon odafigyeltem a miniszteri főnököm programjaira, minden időpontra emlékeztettem őt. Úgy érzem, hogy itt meg voltak elégedve a munkámmal.

Közben esti tagozaton elvégeztem a gimnáziumot, majd a Felsőfokú Tanítóképző Főiskolát. Néhány évvel később a francia középfokú nyelvvizsgát is lettem, mert sejtettem, hogy a következő években erre szükségem lesz.

III.

A miniszter úgy döntött, hogy kinevez sajtóreferensnek. Egy szobában dolgoztam egy úrral, aki a hazánkba érkező miniszteri delegációk programját szervezte. Az volt a feladatom, hogy a tárgyalások eredményéről, delegációk érkezéséről és elutazásáról kommunikét írjak a lapok részére. Miután ebben nem volt még gyakorlatom, így nagytudású jogász professzoroktól, bíróságról berendelt bíraktól kértem tanácsot. Egyébként a kommuniké megírása nem könnyű műfaj...

IV.

A munkaköröm ismét megváltozott, kineveztek osztályvezetőnek és protokollfőnöki munkakörbe kerültem. Ekkor jöttem rá, hogy milyen nagy előnyt jelentett számomra a francia nyelv ismerete.

EKKOR KEZDTEM EL AUTÓDIDAKTA MÓDON TANULNI A PROTOKOLLOSI SZAKMÁT. Semmiféle tankönyv nem állt rendelkezésre. Különböző módszerekkel próbáltam elsajátítani a szakmát. Felhívtam a Külügyminisztérium illetékes referatúráját, beszéltem olyan hivatali vezetőkkel, akik részt vettek delegációban stb.

Ars poeticám az volt, hogy: A protokollós a béke küldötte.

Ezt nemcsak mondtam, hanem így is éreztem és ennek megfelelően végeztem a munkámat.

Eltelt egy pár év és 1993-ban összehívtam a hivatalba a minisztériumi protokoll-osokat, akikkel csak a repülőtér kormányvárójában volt alkalmunk találkozni a delegációkra várakozva és megtapasztaltam azt, hogy mi nem felesleges munkát végzünk. Példaként említem: ha én elmentem egy étterembe és a protokoll előírásait figyelembe véve színvonalasnak találtam, azt ajánlottam a többi protokoll-osnak.. Így referenciaként működünk egymásnak. Ekkor jött az a gondolatom és szakmai barátaim is megerősítettek ebben, hogy meg kellene alakítanunk a Magyar Protokoll-osok Klubját, ezzel mindenki egyetértett. A szakmai barátaim az alakuló ülésen elnökükké választottak. Olyan sikere volt az ötletnek, hogy rövid idő alatt Országos Egyesületté nőtte ki magát. Úgy éreztem, hogy most kiléptünk az ismeretlenség homályából, mert mi mindig a háttérben dolgoztunk.

Az Igazságügyi Minisztériumba 1996-ban kaptam egy levelet egy főiskolás hölgytől, Nádas Ágnes-től, aki látta az egyik interjút velem és kérte, hogy gyakornokként fogadjam őt 6 hónapra az Igazságügyi Minisztérium protokoll főosztályára, amelynek vezetője voltam. Épp főiskolai tanulmányai befejezésére készült, mint turisztikai közgazdász és kérte, hogy szakdolgozata témájául az épp akkor zajló Európa Igazságügyi Miniszterek Konferenciájának előkészítését és szervezését dolgozhassa fel. Örömmel fogadtam őt és bevontam a szervezői munkába. Elsők között volt azon fiatalok sorában, akik csatlakoztak az egyesülethez is.

Következő évben két napos konferenciát rendeztünk a Kempinski Szállodában, ahova rendszeresen delegációt vittünk, ott már örömmel fogadtak minket. A rendezvény díszvendége az indonéz nagykövet úr volt, akinek a felesége is elfogadta a meghívásunkat. Nagy volt az érdeklődés a munkánk iránt, sokan vettek részt a konferencián még vidékről is jöttek hallgatók, mert tanulni szerettek volna tőlünk, érdekelte őket a szakmai munkánk.

Egy rendezvényen bemutatott Habsburg Ottó úrnak, mely nagy megtiszteltetés volt számomra. Mikor megismerte a céljaimat, többek között azt, hogy ezt a munkát tanítani kellene, kérésemre elfogadta a mentori felkérésemet az Egyesület munkájához. Többször találkoztunk, 26 levelet váltottunk. Megtisztelő volt számomra, hogy a levélbeli megszólítást úgy írta, hogy: „Kedves Dr. Vámosné

Nagyságos Asszony”. Ilyen megszólításra a diplomáciai protokoll ismeretében a részére írt levél végére én pedig azt írtam: „Kérem fogadja Elnök úr őszinte tiszteletem és nagybecsülésem kifejezését”. Történelmi tanulmányainkból tudjuk, hogy elvileg királyi trónörökös volt, de megkoronázására már soha nem került sor. Ettől függetlenül ismerni kell egy ilyen levelezésben a diplomáciai protokoll szabályait.

-

- **SOKAT GONDOLKOZVA AKKOR AZT MONDTAM, HOGY NEKÜNK EZT A MUNKÁT TANÍTANUNK KELL.** Megírtam egy előterjesztés **SZAKMAI RÉSZÉT, EGY JOGÁSZ tagunk pedig A JOGI RÉSZÉT** és elmentem az Oktatásügyi Minisztériumba. Úgy éreztem, hogy a gyakorlati munkámmal be fogom bizonyítani azt, hogy erre a szakmára szükség van. Olyan meggyőzően beszéltem mindenkivel, hogy végül támogattak abban, hogy ez **OKJ-s szakma** legyen. Nagy örömünkre **1996-ban** ezt már sikerült elérnem. Megjelent a Magyar Közlönyben „a protokoll ügyintézői szakma **!EZ EGY ÓRIÁSI LÉPÉS VOLT A MI SZAKMÁNKBAN!**

Iskolarendszerben, tanfolyami, és levelező rendszerben kezdtük meg az oktatást a hivatali munkánk mellett. Nagyon nehéz volt.

- **VAN TANTERV, TANMENET ÉS ÓRAVÁZLAT!!**

A **RENGETEG HIVATALI MUNKÁM** mellett nem volt időm másra, **csak a szakmai óravázlatot** megírni.. Ezt sokan el is kérték tőlem. Az Oktatási Minisztériumban írták meg a követelményrendszert, erre már nem volt időm.

- Ettől kezdve mások is elkezdtek tanítani és elmentünk mindenhova, ahova hívtak minket. Megkeresett **a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara, a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatallal, többször megbízást adtak vizsgaelnöki feladat ellátására. .**

- **MINDEZT A HIVATALI MUNKÁNK MELLETT.!**

- Szakma már volt, de nem volt még **TANKÖNYV**. Időközben megírtam , **A NYOLC MINISZTER VOLT A FŐNÖKÖM,PROTOKOLL A GYAKORLATBAN** c. ismeretterjesztő könyvemet sok szakmai ismerettel a

nagyközönség számára. A GUNDEL Étteremben volt a könyvbemutató, - csak megjegyzem, hogy ezért most is hálás vagyok Láng György úrnak, aki nagyon támogatott ebben.. Ott volt a DUNA Tv, a rádió munkatársa, újságírók, akkori miniszteri főnököm is eljött a feleségével és még sokan mások, összesen 120 vendég volt.

IV.

- IDŐKÖZBEN MEGISMERTE A KÖNYVEMET AZ ELTE ÁLLAM ÉS JOGTUDOMÁNI KAR AKKORI DÉKÁNJA és azt mondta ez tanítható lenne az egyetemen.Megkérdezte: miből akarnak tanítani? Mondtam, még nem tudom. Nem tudja? Azonnal írjanak egy tankönyvet!!!
- Ekkor rohamtan írtuk meg a PROTOKOLL c. egyetemi jegyzetünket. 2000!!! – ben. Minden gyakorlati példát beépítettem az oktatásba.
- VÉGRE VOLT TANKÖNYV!

Innen kezdve különböző oktatási módszerem volt amikor tíz évig vendégelőadóként egyetemeken tanítottam. Nagy örömökre ezek sikeresek voltak. Ezévből Gáspár Ágnes alelnök asszonytól meghívást kaptam a Budapesti Metropolitán Egyetemre, ahol másoddiplomásoknak tartottam előadást. Nagyon meghatótt amikor két másoddiplomás hallgató elismerő sorokat írt a Facebook-ra az előadásom tartalmáról, a módszerről amivel bemutattam a szakma szépségeit és nehézségeit. Az ilyen levelek megerősítettek mindig abban, hogy érdemes volt ezért a szakmáért harcolni, ami Közép Európában csak a mi hazánkban lett hivatalos szakma. Tavaly a Sanghajban működő Főkonzulátusról felkérést kaptam egy előadás megtartására az ott élő magyaroknak. Nagy megtiszteltetés volt számomra mert nemcsak Sanghajban, hanem Pekingben és Tajpejben meghallgatták diplomáták az előadást.

Egy biztos amit már rég óta tudtam, hogy PROTOKOLLAL NAGYON MEG LEHET TISZTELNI EMBEREKET ÉS NAGYON MEG LEHET SÉRTENI VALAKIT.

V..

Szeretnék röviden beszámolni a nemzetközi sikereinkről, mely ismertté tett minket magyar szakembereket a nagyvilág számos országában.

Spanyolországban 1996-ban felfigyeltek az Egyesületre és rá 2 évre megrendezték Sevillában a II. Nemzetközi Protokoll Kongresszust, ahová

meghívást kapta, az Egyesület tagjaival együtt. 18 fős delegációval érkeztünk, amelynek utazását már Nádás Ágnes ifjú tagunk szervezte.

Felkértek arra, tartsak e konferencián előadást „A nő helyes és szerepe nemzetközi protokollban” címmel. A kongresszuson hatszáz résztvevő volt, sokan érkeztek Dél-Amerika számos országából a szakemberek. Úgy érzem, hogy az előadás sikerére való tekintettel ott rögtön megválasztottak a Nemzeti Protokoll Kongresszus Szervező Bizottságába. Azóta is tagja vagyok a kongresszusnak. Többször tartottam előadást Spanyolországban, egyre többen megismerték a szakmai munkámat.

2010-ben hazánkban tartottuk meg a XI. Nemzetközi Protokoll Kongresszust. Sokan jöttek a fentebb említett országokból és nagy elismeréssel nyilatkoztak a szervezési munkánkról, Nagy sikert arattunk, amit még napjainkban is emlegetnek. Az évek folyamán sok szakmai barátságom szövődött a kongresszus tagjaival. **Így került sor életem egyik nagy elismerésére , amelyről csak meghatódva tudok nyilatkozni, nevezetesen arról, hogy**

2021-ben Braziliában, Sao Paolóban megalakult a Nemzetközi Szertartás és Protokoll Akadémia. Nagy örömmre értesítettek arról, hogy a több évtizeden keresztül végzett nemzetközi szakmai munkám elismeréseként szívesen vennék ha én is tagja lennék az Akadémiának. Meghatódva elfogadtam. Három földrész, húsz városából nagyköveteket, professzorokat, egyetemi tanárokat és elismert nemzetközi gyakorlati munkát végző protokollosokat hívtak meg. Így került sor arra ebben az évben, hogy a Granadában megtartott XVIII-ik Nemzetközi Protokoll Kongresszusra meghívást kaptunk mi akadémikusok. Itt adták át ünnepélyes keretek között a kinevezésükről szóló exkluzív tanúsítványt, a nevünket ismertető nagyon szép medált és a díszes stólát. Nagyon örültünk egymásnak mi akadémiai szakemberek, ZOOM előadás és beszélgetés keretében tartjuk egymással a kapcsolatot. Van bőven munkánk, írtam már két tanulmányt, az egyik Hazánk Nemzeti Szimbólumai-ról” szólt.

VI.

Végül szeretném elmondani, hogy a 22 év alatt végzett protokollfőnöki munkám során 80 igazságügyi – miniszteri delegáció, továbbá Európa Tanácsi Konferenciát és Kongresszust szerveztem a munkatársaimmal. Sok köszönő levelet kaptam a nagyvilágból, többek között az Amerikai Szövetségi igazságügyi minisztertől.

Szeretném még megemlíteni, hogy 2000-ben a hivatalba látogatott egy királyi főherceg, akit miniszter úrhoz kísértem. Megtiszteltetés volt, hogy néhány szót válthattam vele. Pár év múlva láttam a televízióban, hogy

EZ A KIRÁLYI FŐHERCEG, JELENLEG A BELGA KIRÁLY!

VII.

Nagy örömmel mondom el, hogy a MAGYAR PROTOKOLLOSOK ORSZÁGOS EGYESÜLETE fennállásának 30-ik évfordulóját jövőre fogjuk megünnepelni. Jelenleg az EGYESÜLET ALAPÍTÓJA ÉS ÖRÖKÖS TISZTELETBELI ELNÖKE VAGYOK.

Az Egyesület tagjai nagy felkészültségű szakemberek, szeretek együtt dolgozni velük, mindenkor segítjük egymás munkáját. Az egymás iránti tisztelet, a tolerancia, az esélyegyenlőség biztosítása képezi alapját a mi munkáknak.

Végül

Szeretnék ismertetni Önökkel egy mondatot, mely minden magyar protokollosnak szól:

Őexcellenciája Christina Barrios spanyol nagykövet asszony mondta nekem többek előtt Sevillában a II. Nemzetközi Protokoll Kongresszuson, hogy

„A magyar szakembereket szereti a világ, mert mérhetetlen lendület, kezdeményezőkézség és odaadás jellemzi őket.”

*- Óex. Christina Barrios,
spanyol nagykövet asszony*

KÉREM, LEGYÜNK BÜSZKÉK ERRE.

KÖSZÖNÖM A FIGYELMÜKET!